

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/68/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200607
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015200607.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: METALCOM Čadca, s.r.o., so sídlom 023 12 Svrčinovec 1133, IČO: 31 730 159, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Anna Mozolíková, so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 31815/2015 zo dňa 13.04.2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zn. 20S/128/2015-38 zo dňa 14.06.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/128/2015-38 zo dňa 14. júna 2016 p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 151,58 € na účet jeho právnej zástupkyne, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 20S/128/2015-38 zo dňa 14.06.2016 rozhodnutie žalovaného č. 31815/2015 zo dňa 13.04.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „O.s.p.“) zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Žiline č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 (ďalej len prvostupňový správny orgán, prvostupňové správne rozhodnutie, resp. rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým Colný úrad v Žiline vyrubil žalobcovi sumu dovozného cla vyplývajúcej z colného dlhu vo výške 161.283,86 € pri aplikácii čl. 221 ods. 1 Colného kódexu v spojení s § 12 zákona

č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „Zákon o DPH“) a čl. 201 ods. 3 Colného kódexu a § 69 ods. 8 Zákona o DPH.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že preskúmal žalobu v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Poukázal na to, že podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 883/2013 z 11.09.2013 o vyšetrovaní, vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje Nariadenie Európskeho parlamentu ES č. 1073/1999 a Nariadenie Rady č. 1074/1999 (ďalej len „Nariadenie“) čl. 10 označeného ako „Dôvernosť a ochrana údajov“ bod 3., vyplýva, že dotknuté inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry zabezpečia, aby sa dodržiavala dôvernosť vyšetrení vedených úradom, ako aj legitímne práva dotknutých osôb a aby sa v prípade začatia súdneho konania dodržali všetky vnútroštátne predpisy vzťahujúce sa na takéto konania.

Podľa krajského súdu v konaní bolo preukázané, že žalobcovi nebola doručená časť správy OLAF v anglickej a slovenskej verzii vrátane časti príloh, ktoré sa týkajú výlučne obchodov žalobcu vrátane prekladov týchto príloh. Žalobca nemal k dispozícii záverečnú správu OLAF vrátane príloh, resp. časť tejto záverečnej správy vrátane príloh, ktoré by sa týkalo výlučne jeho osoby v anglickej verzii s prekladom do slovenskej verzie. Správne orgány mohli zabezpečiť predloženie týchto dokladov žalobcovi, teda tej časti správy OLAF a vrátane tej časti príloh, ktoré sa týkajú výlučne žalobcu v anglickej verzii a súčasne preloženú v slovenskom preklade tak, aby zachovávali dôvernosť a ochranu údajov iných subjektov a iných skutočností, ktoré správa OLAF obsahuje, upravenú spôsobom, aby obsahovala výlučne len údaje týkajúce sa žalobcu.

Naviac krajský súd poukazuje na to, že ani krajský súd nemal na preskúmanie veci k dispozícii časti príloh, najmä prílohy 10 a 11, na ktoré poukazoval na pojednávaní dňa 24.05.2016 správny orgán, tak aby obsah príloh predložených v správe OLAF v anglickej verzii, bol konfrontovaný so slovenskou verzou, a teda ani správny súd nemohol vyhodnotiť, či závery obsiahnuté v prílohách k správe OLAF jednoznačne pri všetkých posudzovaných JCD žalobcu, preukazujú dovoz tovaru z Číny cez Thajsko do Slovenskej republiky k žalobcovi, bez ďalšieho spracovania, a teda dôvodnosť dovyrubenia cla.

Krajský súd dospel k záveru, že boli porušené práva žalobcu, keď žalobca má právo na predloženie záverečnej správy OLAF vrátane príloh v takom rozsahu, ktorá sa týka výlučne jeho osoby, v danom prípade so všetkými podkladmi a prílohami, ktoré sa týkajú prešetrovaných skutočností. Správa OLAF bola jediným podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Žalobca mal právo, aby bol oboznámený so záverečnou správou, ktorá sa týka jeho osoby, teda s tými časťami správy, vrátane príloh, ktoré sa týkajú dovozu realizovaného firmou ABSOLITE INTERNATIONAL CO., LTD v skúmanom období, zásielok identifikovaných deklaroványmi JCD. Až po predložení tohto kompletného materiálu mohol účinne, po jeho oboznámení, sa k záverom a zisteniam OLAF vyjadriť, prípadne označiť a navrhnúť dôkazy, uviesť skutočnosti, ktoré spochybňujú závery OLAF (keď v celom správnom konaní žalobca tvrdil, že nie sú preukázané závery OLAF vo vzťahu k žalobcovi) a mohol spochybniť prípadnú správnosť preloženia správy z anglickej do slovenskej verzie.

Pokiaľ žalovaný a prvostupňový správny orgán tvrdili, že nemôžu žalobcovi sprístupniť kompletnú záverečnú správu s poukazom na čl. 10 nariadenia 883/2013, v súvislosti so zachovávaním dôvernosti a ochrany údajov, s týmto názorom žalovaného sa krajský súd stotožňuje, avšak nebolo v konaní preukázané, že by boli predložené žalobcovi všetky tie časti záverečnej správy, ktoré sa týkajú preverovania konkrétnych záznamov zásielok, ktoré sa týkajú dovozcu žalobcu ABSOLITE INTERNATIONAL CO a posudzovaných JCD, na oboznámenie s ktorými má žalobca právo. Krajský súd zdôraznil, že je potrebné, aby žalobcovi bola predložená záverečná správa OLAF, ktorá sa týka preskúmania dovozu posudzovaných výrobkov deklarováných JCD zo strany dovozcu žalobcu ABSOLITE INTERNATIONAL CO., LTD tak, aby sa mohol k nej vyjadriť.

Podľa krajského súdu bolo technicky možné, zo strany žalovaného, sprístupniť žalobcovi len tie časti anglickej verzie, vrátane príloh, ktoré by sa týkali výlučne osoby žalobcu pri zachovávaní dôvernosti a

zabezpečení ochrany údajov a služobného tajomstva.

Nakoľko súčasťou administratívneho spisu predloženého súdu nie je záverečná správa (kompletná) v anglickom jazyku a preložená vrátane príloh do slovenského jazyka, s ktorou by sa mohol v súdnom prieskume súd oboznámiť, nemohol ani vyhodnotiť, či záverečná správa, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, je výňatkom, z kompletnej záverečnej správy, v plnom rozsahu vo vzťahu k žalobcovi a preskúvaným obchodným transakciám, a teda nemohol ani preskúmať, či prípadne preložené výňatky zo záverečnej správy a príloh z anglickej do slovenskej verzie, zodpovedajú obsahu pôvodnej anglickej verzie správy OLAF.

Krajský súd poukázal tiež na to, že zákon č. 199/2004 Z.z., ako aj iný právny predpis neukladá správnym orgánom vykonať úradne preklady záverov správy OLAF, a teda podkladov, ktoré boli získané pri vyšetrowaní Európskym úradom pre boj proti podvodom úradným spôsobom, potom ani správne orgány nepochybili, keď vykonali, interným spôsobom, preklad v časti záverečnej správy, a teda preklady informácií zabezpečili verifikovaným spôsobom samotní pracovníci správnych orgánov. Neúplnosť alebo odlišnosť prekladu by bola relevantná v prípade, že by boli zistené nezrovnalosti medzi anglickou verzou záverečnej správy a správou slovenskou, ktorá sa doručuje účastníkovi konania. Zákon č. 199/2004 Z.z. v § 18 v znení účinnom do 31.12.2015 ako aj v § 15a upravuje náklady na vydanie rozhodnutia, počíta aj s možnosťou výdavkov na úradné preklady písomností do štátneho jazyka, ktoré sú potrebné na správne posúdenie vecí, avšak za predpokladu, že sú zabezpečené dodávateľským spôsobom, ale ani z tejto právnej úpravy nevyplýva povinnosť všetku dokumentáciu, ktorá je podkladom pre vydanie správneho rozhodnutia, a ktorej podklady sú v inom než slovenskom jazyku, zabezpečovať formou úradného prekladu písomností do štátneho jazyka.

Súd zrušil napadnuté rozhodnutie pri aplikácii § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p., keď v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 585,23 € podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Žalovaný s argumentáciou krajského súdu nesúhlasil.

Podľa žalovaného posúdenie a vyhodnotenie významu sprístupnenia anglickej a slovenskej jazykovej verzie častí záverečnej správy OLAF, ktoré sa týkajú žalobcu Krajským súdom v Žiline ako zásadnej prekážky pre potvrdenie žalobou napadnutého rozhodnutia je podľa žalovaného neodôvodnené. Podkladom pre vydanie rozhodnutia colného úradu zn. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 a žalobou napadnutého rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 31815/2015 zo dňa 13.04.2015 boli informácie zistené vyšetrowaním OLAF, ktoré boli zhrnuté v predmetnej záverečnej správe, pričom colný úrad zabezpečil úradný preklad tejto správy slovenského jazyka. Nevzniká tak pochybnosť o totožnosti obsahu relevantných častí záverečnej správy OLAF spisanej v anglickom jazyku s obsahom týchto relevantných častí záverečnej správy po jej preklade do slovenského jazyka. Je však potrebné poukázať najmä na to, že samotná forma sprístupnenia informácií zistených vyšetrowaním OLAF alebo hmotný nosič, na ktorom sa tieto informácie (údaje, zistenia) nachádzajú, by nemal mať na ich pravdivosť, správnosť a preskúmateľnosť vplyv. Preskúmateľnosť týchto údajov neovplyvňuje forma ich hmotného nosiča (papierová podoba, kompaktný disk) a v prípade papierovej podoby ani forma písomnosti na ktorej sú uvedené (oficiálna písomnosť OLAF, úradný záznam colného úradu a pod.) Predmetom preskúmania žalobou napadnutého rozhodnutia by mala byť pravdivosť a správnosť zistení colných orgánov, resp. skutočností, ktoré zistil vlastným vyšetrowaním OLAF a ktoré boli následne slovenskými colnými orgánmi použité v rozhodovacej činnosti, nie to, či sa slovenská a anglická verzia záverečnej správy OLAF navzájom zhodujú. Pravdivé a realite zodpovedajúce údaje musia byť uvedené v každej jazykovej verzii nachádzajúcej sa v spisovom materiáli, rovnako ako musia byť pravdivé a správne údaje uvedené na akejkol'vek inej písomnosti colných orgánov, teda aj na písomnosti, ktorá obsahuje len výpis zo záverečnej správy OLAF, bez ohľadu na to, či bola vyhotovená

v slovenskom alebo anglickom jazyku. K úprave činnosti a oprávneniam OLAF pri vyšetrovaní sa žalovaný podrobne vyjadril už v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia č. 31815/2015 zo dňa 13.04.2015. Ako podklad pre vydanie rozhodnutia neslúži záverečná správa OLAF ako taká, ale podkladom pre rozhodnutie sú skutočnosti (informácie, údaje a dáta), ktoré boli vyšetrovaným OLAF zistené a z ktorých vyplynula povinnosť colného úradu dodatočne vymerať colný dlh a dorubiť rozdiel dane (rozhodnutie č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014). Tieto údaje, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia colného úradu č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 boli súčasťou spisového materiálu a v súlade s § 23 alebo § 33 ods. 2 správneho poriadku boli k dispozícii aj účastníkovi konania, ktorý však svoje právo v plnom rozsahu dobrovoľne nevyužil. Po podaní žaloby boli údaje, ktoré boli vyšetrovaním OLAF zistené a z ktorých vyplynula povinnosť colného úradu dodatočne vymerať colný dlh a dorubiť rozdiel dane, ako súčasť predloženého spisu k dispozícii aj Krajskému súdu v Žiline, pričom sú tiež veľmi podrobne uvedené a odôvodnené v prvostupňovom rozhodnutí č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 vrátane tabuľky tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia. Všetky údaje, z ktorých prvostupňové rozhodnutie colného úradu vychádzalo, sú súčasťou spisového materiálu.

Podľa právneho názoru žalovaného, primeranou obranou žalobcu by bolo spochybnenie jednotlivých konkrétnych tvrdení colného úradu, ktoré zo záverečnej správy OLAF vychádzali a o ktoré sa dodatočné vymeranie colného dlhu a dorubenie rozdielu dane opiera, keďže všetky tieto údaje boli žalobcovi sprístupnené v rovnakom rozsahu, v akom ich pre vydanie rozhodnutia využil colný úrad. Colný úrad neoprel rozhodnutie č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 o žiaden anonymný alebo utajený údaj, ktorého správnosť alebo pravdivosť by nebolo možné overiť. V prípade, ak účastník konania nesúhlasil so zisteniami OLAF, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, prípadne sa domnieval, že colné orgány mu niektoré zistenia OLAF zatajili alebo ich neuviedli pravdivo, či správne, mal plnú možnosť preukázať rozpor týchto tvrdení a údajov so skutočnosťou. Žalobca (účastník konania) však v správnom konaní ani v súdnom konaní neuviedol žiaden konkrétny dôkaz alebo argument, ktorý by relevantne a s oporou v dôkazoch preukazoval iný skutkový a právny stav vecí než konštatoval v prvostupňovom rozhodnutí colný úrad.

Podľa žalovaného tvrdenie žalobcu, že mu nebola v ním požadovanom rozsahu sprístupnená záverečná správa OLAF, prípadne spochybňovanie správnosti alebo úplnosti tých častí záverečnej správy OLAF, ktoré boli bez ohľadu na ich formu (papierová forma, prepis údajov na samostatný dokument colného úradu, elektronická forma) žalobcovi sprístupnené, resp. sú súčasťou spisu, je účelovou obranou žalobcu bez reálneho základu. Podľa žalovaného, žalobca totiž nepredložil žiaden relevantný dôkaz alebo faktami podložený argument, ktorý by spochybňoval správnosť alebo pravdivosť limitovaného množstva údajov a zistení, ktoré boli zo záverečnej správy OLAF čerpané a ktoré boli v danom rozsahu nevyhnutné pre vydanie zákonného a vecne i obsahovo správneho rozhodnutia colného úradu č. 1096033/1/526742/2014 zo dňa 01.12.2014 o dodatočnom vymeraní colného dlhu a dorubení rozdielu dane. Colný úrad vydal predmetné rozhodnutie len na základe tých skutočností, ktoré sú uvedené v jeho odôvodnení a ktoré boli obsiahnuté aj v spisovom materiáli a v zmysle zákona sprístupnené žalobcovi ako účastníkovi konania počas celého správneho konania pred vydaním rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu neexistuje žiaden skutkový ani právny základ pre uznanie námietky žalobcu, ktorý namieta, že mu nebola sprístupnená primeraná časť záverečnej správy OLAF nielen v anglickej ale aj v slovenskej jazykovej verzii a tým mu bola znemožnená účinná obrana. Žalobcovi ako účastníkovi konania boli všetky podklady - údaje, z ktorých rozhodnutie colného úradu vychádzalo sprístupnené a žalobca žiadnym relevantným spôsobom, dôkazom, či argumentom žiaden z týchto podkladov - údajov o ktoré sa rozhodnutie opiera a na základe ktorých bol colný dlh dodatočne vymeraný, nespochybnil.

Žalovaný naďalej zastáva názor, že s ohľadom na už v minulosti citované ustanovenia zodpovedajúcej európskej legislatívy nie je možné žalobcovi sprístupniť celú záverečnú správu. Colný úrad v správnom konaní i žalovaný ako odvolací orgán žalobcovi podrobne objasnili osobitosti postupu pri vyšetrovaní OLAF a pri nakladaní s výsledkami tohto vyšetrovania, vrátane informácie o existencii Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 883/2013 z 11.09.2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje Nariadenie

Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a Nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (ďalej len „Nariadenie č. 883/2013“), ktoré má v tomto konaní prednosť pred ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Uvedené Nariadenie č. 883/2013 upravuje okrem iného postup orgánov OLAF pri vyšetrowaní smerujúcu k ochrane hospodárskych a finančných záujmov Európskej únie a tiež upravuje spôsob nakladania s prípadnými výsledkami takéhoto vyšetrowania, vrátane určenia miery ich záväznosti. V liste č. 1096033/1/518745/2014 zo dňa 25.11.2014 colný úrad zároveň priamo poukázal na znenie tých článkov Nariadenia č. 883/2013, ktoré určujú, že výsledky vyšetrowania OLAF obsiahnuté v správe predstavujú prípustný dôkaz v správnych alebo súdnych konaniach členského štátu (článok 11 Nariadenia č. 883/2013). Colný úrad tiež poukázal na úpravu týkajúcu sa dôvernosti a ochrany údajov (článok 10 Nariadenia č. 883/2013) a odôvodnil tak skutočnosť, že účastníkovi konania nebola, a ani nemohla byť poskytnutá celá a kompletná správa z vyšetrowania OLAF, ktorá sa týka rozsiahleho vyšetrowania a obsahuje dôverné údaje o iných osobách, než je žalobca a nie sú podkladom pre konanie vo veci dodatočného vymierania colného dlhu žalobcovi. Poskytnutie všetkých podkladov a zistení vyplývajúcich zo správy OLAF, týkajúcich sa žalobcu formou písomností vyhotovených slovenskými colnými orgánmi je obsahovo i informačne rovnocenné, ako by bolo poskytnutie záverečnej správy OLAF, v ktorej by boli všetky časti textu, ktoré sa netýkajú priamo žalobcu, „začiernené“, ako to rozsudku navrhuje Krajský súd v Žiline. Ani v takom prípade by žalobca nemal k dispozícii iné alebo odlišné informácie a údaje. Podľa názoru žalovaného v zmysle európskej právnej úpravy bolo v danom prípade úplne postačujúce, ak colný úrad „iba“ oznámil žalobcovi zistenia OLAF (bez predkladania konkrétneho dokumentu OLAF, v ktorom boli tieto zistenia uvedené), oznámil mu aké opatrenia budú prijaté a dal mu možnosť sa k týmto skutočnostiam vyjadriť, aby mohol uplatniť účinnú obranu. Žalobca nielenže nepredložil žiadny argument, resp. dôkaz, ktorým by spochybnil zistenia OLAF, ale ani nevyužil právo nazretia do spisu, ak mal za to, že skutočnosti oznámené colným úradom nie sú korektné, resp. sa nezhodujú s údajmi uvedenými v Záverečnej správe OLAF.

Žalovaný tiež poukázal na to, že v danom prípade boli v záverečnej správe OLAF identifikované konkrétne colné vyhlásenia (JCD) a to znamená, že OLAF v rámci svojho vyšetrowania posudzoval konkrétne colné vyhlásenia, teda konkrétne dovozy tovarov do Slovenskej republiky (viď príloha č. 4 záverečnej správy). Z uvedeného dôvodu sa tak žalovaný nemôže stotožniť s názorom Krajského súdu v Žiline medeným na str. 11 odsek 3 kde súd uvádza, že : „pokiaľ však jediným podkladom pre rozhodnutia žalovaného, ktorý má spochybniť závery údajov uvádzaných žalobcom JCD je správa OLAF jednoznačne musí byť preukázané, že Európsky úrad pre boj proti podvodom OLAF posudzoval aj dovozy tovarov, ktoré sú predmetom preskúmaného rozhodnutia (preskúmané JCD)“. Žalovaný je toho názoru, že Krajský súd v Žiline v tomto prípade nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav, a to čo vytyka colnému úradu, colný úrad aplikoval správne.

Žalobca poukázal na to, že komunikácia medzi OLAF a členskými štátmi prebieha v zásade elektronicky, pretože ide o citlivé rizikové informácie majúce finančný dopad na rozpočet Európskej komisie, ktoré si vyžadujú okamžité prijatie opatrení. Len oznámenie o zaslaní záverečnej správy je doručované „klasickou“ poštovou prepravou a všetky ostatné skutočnosti sú zasielané dotknutému členskému štátu elektronicky, prostredníctvom zabezpečeného kanálu, kde sú zriadené prístupy len pre konkrétnych zamestnancov finančnej správy (colníkov). Všetky rozhodujúce skutočnosti má finančná správa k dispozícii elektronicky a následne sú tieto vytlačené podklady poskytnuté dotknutým colným úradom súradným prekladom. Úradnému prekladu nepodliehajú všetky informácie obsiahnuté v správe, pretože prílohy, ako sú rôzne tabuľky, príp. iné číselné vyjadrenia sa neprekladajú, rovnako sa neprekladajú vývozné doklady z tretích krajín, najmä z ázijských krajín, kde sú informácie v jazyku vývozného kraja.

Na podporu svojej argumentácie žalovaný zároveň poukazuje na svoje vyjadrenie k žalobe č. 1060145/2015 zo dňa 03.08.2015, ktoré je súčasťou spisového materiálu postúpeného na Krajský súd v Žiline a v ktorom sa žalovaný podrobne vysporiadal s námietkami žalobcu spochybňujúcimi podklady pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na rozsah predmetného vyjadrenia k žalobe žalovaný ním uvádzané argumenty v tomto odvolaní už v plnom rozsahu neopakuje.

Na základe týchto tvrdení navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

III.

Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že ho považuje za nedôvodné. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje žalobca za správny a v súlade s právnymi predpismi, najmä Správnym poriadkom. Odvolanie žalovaného považuje žalobca za protirečivé, keď z administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že k oznámeniu o začatí konania vo veci dodatočného vymierania colného dlhu a dorubenia rozdielu dane č. 1096033/1/486533/2014 zo dňa 04.11.2014 priložil prvostupňový správny orgán Colný úrad Žilina ako prílohu nepodpísanú, neautorizovanú a neaprobovanú listinu (správny orgán musí mať nejaký registratúrny poriadok) nazvanú Príloha: Kontrolné zistenia vyplývajúce z vyšetrovania Európskeho úradu boja proti podvodom - OLAF ako podklad k rozhodnutiu a na druhej strane tvrdil, že správa OLAF, z ktorej majú tieto kontrolné zistenia pochádzať, už nie je podkladom pre rozhodnutie vo veci a odmietol ho účastníkovi konania, napriek výslovnej žiadosti, zaslať.

Podľa žalobcu z uvedeného vyplýva, že prvostupňový správny orgán Colný úrad Žilina používa nerovnaký meter na podklady, na základe ktorých rozhoduje vo vzťahu k právu účastníka konania dostať tieto podklady podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku. Pri „kontrolných zisteniach“ priložených k oznámeniu o začatí konania prvostupňový správny orgán považoval za potrebné zaslať tieto kontrolné zistenia ako podklad, no pri správe OLAF, z ktorej majú pochádzať už nie. Takýto postup je v právnom štáte neprípustný, neakceptovateľný a neudržateľný. Krajský súd v Žiline preto správne rozhodol, keď zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, pretože základný princíp právneho štátu (rule of law) musí byť dodržaný.

Podľa žalobcu obrana žalovaného spočívajúca, že podkladom pre rozhodnutie vo veci nebola správa OLAF, ale len skutočnosti, ktoré boli vyšetrovaním OLAF zistené je nedôvodná, účelová a v rozpore so zákonom. Účastník konania má predsa právo „nebyť závislý“ na dôkaze vyprodukovanom samotným správnym orgánom, ale mať k dispozícii irelevantný, t.j. autentický podklad, z ktorého majú pochádzať skutočnosti pre konanie vo veci. Účastník konania má právo si skontrolovať, či kontrolné zistenia „vyprodukované“ prvostupňovým správnym orgánom skutočne zodpovedajú autentickej správe OLAF.

Žalobca je toho názoru, že správa OLAF musí byť účastníkovi konania v relevantnej časti a v autentickej podobe zaslaná ak o ňu výslovne žiadal, pretože netvorí nenapadnuteľný dôkaz, ktorý má predpísanú vyššiu zákonnú silu, než iné dôkazy. Správa OLAF ako podklad pre rozhodnutie - dôkaz je rovnako spochybniteľná ako ktorýkoľvek iný dôkaz. To len prvostupňový správny orgán a žalovaný vytvárajú zo správy OLAF „nedotknuteľný“ a „tajomný“ dôkaz, ktorý má byť nespochybniteľný a nenapadnuteľný. Správne orgány oboch stupňov si pritom nevšimli, že rozhodnutím orgánov Európskej únie boli antidumpingové clá voči Číne zrušené (vykonávacie Nariadenie komisie (EÚ) 2016/278 z 26.02.2016).

Účastník konania vždy musí mať procesnú možnosť dostať podklad pre rozhodnutie a vyjadriť sa k nemu, čo v sebe zahŕňa, právo brániť sa a spochybňovať alebo vyvracať podklady, ktoré nie sú správne alebo neboli získané zákonným spôsobom. Odopretie takejto možnosti pre účastníka konania musí v právnom štáte vždy viesť k zrušeniu rozhodnutia bez ďalšieho. Je evidentné, že úradným jazykom OLAF nie je slovenský jazyk, a preto môžu vzniknúť nezrovnalosti a pochybenia i pri preklade z iného jazyka do slovenského jazyka. Účastník konania je rovnako oprávnený správu OLAF spochybniť po vecnej stránke, čo sa týka jednak správnosti, preukaznosti jej záverov a zistení, a jednak zákonnosti ich získania a správy OLAF ako takej. Pri nezabezpečení takejto možnosti pre účastníka konania je rozhodnutie správneho orgánu vždy nezákonné a je potrebné ho zrušiť tak, ako správne rozhodol súd prvej inštancie.

Podľa žalobcu obrana žalovaného (odvolací dôvod), že primeranou obranou žalobcu by bolo spochybnenie jednotlivých konkrétnych tvrdení colného úradu, ktoré zo záverečnej správy OLAF vychádzali a o ktoré sa dodatočné vymieranie colného dlhu a dorubenie rozdielu dane opiera, je

neopodstatnený a bezpredmetný, keďže účastníkovi konania bola odopretá možnosť najskôr preskúmať, či vôbec kontrolné zistenia vyprodukované colným úradom skutočne zodpovedajú správne preloženému a autentickému obsahu relevantnej časti správy OLAF. Odvolací dôvod žalovaného, že žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by spochybňoval správnosť alebo pravdivosť údajov a zistení, ktoré boli zo záverečnej správy OLAF čerpané, je za situácie nepredloženia autentického znenia relevantnej časti správy OLAF, bezpredmetný. Účastníkovi konania bola znemožnená ústavou a Správnym poriadkom garantovaná možnosť riadne a účinne sa brániť, preto sú odvolacie dôvody žalovaného smerujúce voči obrane žalobcu v správnom konaní bezpredmetné a nemajúce vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalobca opakovane trvá na zachovaní a dodržiavaní zákonnosti správnych konaní, v ktorých správne orgány nemôžu vychádzať ako z podkladu z listiny, ktorá je nimi sama vyprodukovaná. Aj keby s ohľadom na európsku legislatívu skutočne nebolo možné žalobcovi sprístupniť celú záverečnú správu aj tak mal žalobca nárok na autentické znenie jej relevantnej časti týkajúcej sa len žalobcu.

Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca v správnom ani v súdnom konaní neuviedol žiaden konkrétny dôkaz alebo argument, ktorý by relevantne a s oporou v dôkazoch preukazoval iný skutkový a právny stav veci, než konštatoval v prvostupňovom rozhodnutí colný úrad a tvrdenie, že žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz alebo faktami podložený argument, ktorý by spochybňoval správnosť alebo pravdivosť údajov a zistení, ktoré boli zo záverečnej správy OLAF čerpané, nie je správny a neobstojí vzhľadom na obsah odvolania žalobcu zo dňa 18.12.2014 v správnom konaní voči prvostupňovému rozhodnutiu colného úradu. Bez ohľadu na závažnú procesnú vadu, spočívajúcu vtom, že colný úrad neumožnil realizovať žalobcovi jeho procesné práva v správnom konaní na svoju obranu a nebolo umožnené žalobcovi preveriť, či kontrolné zistenia uvádzané colným úradom v ňom vytvorenom dokumente (prílohe k oznámeniu o začatí konania) zodpovedajú skutočne autentickému správe OLAF, bola žalobcom spochybnená jedná správa OLAF a správnosť a zákonnosť jej záverov a jedná žalobca v rámci odvolania predložil dôkazy, ktoré závery správy OLAF, že nedošlo k úprave tovaru spochybňujú. Podľa potvrdení vývozcov doložených k odvolaniu zo dňa 18.12.2014 proti rozhodnutiu colného úradu je zrejmé, že k úprave spojovacieho materiálu môže dôjsť a aj došlo spôsobom, ktorý nemá vplyv na hmotnosť (hlavičkovanie - heading a závitovanie - threading). Keďže sa OLAF s týmto nevysporiadal a svoje zistenia o pôvode tovaru a jeho preložení bez úpravy založil len na vážení kontajnerov, nie sú kontrolné zistenia OLAFu preukazné.

Žalobca ďalej poukázal na svoje argumenty pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré produkoval už v správnom konaní a to v odvolaní zo dňa 18.12.2014 proti prvostupňovému rozhodnutiu colného úradu. Žalobca najmä poukázal, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu - colného úradu absentuje hodnotenie dôkazov, ktoré dôkazy a podklady boli vzaté v úvahu, ktoré nie a prečo, ktoré majú akú dôkaznú silu. Hodnotenie podkladov v celom správnom konaní bolo neúplné a nedostatočné. Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov sú nepreskúmateľné a opreté o podklady, ktoré nie sú podkladmi ani dôkazmi. Žalovaný vo svojom odvolaní nesprávne uvádza, že podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní nebola správa OLAF, pretože podkladom pre rozhodnutie a dôkazom môže byť jedine správa OLAF v relevantnej časti, a to v autentickom znení i v úradnom preklade pre zabezpečenie správnosti interpretácie kontrolných zistení a v súlade s článkom XI. Nariadenia č. 883/2013. Podľa tohto ustanovenia podkladom a dôkazom môže byť jedine správa OLAF, nie výpisy ani výňatky, ani žiadne iné nepodpísané písomnosti colného orgánu, ktorý vo veci konal, pretože takýto postup sa neopiera o žiadne ustanovenie colného kódexu Colného zákona, ani Správneho poriadku. Žalobca v súlade so svojím odvolaním v správnom konaní má za to, že nebolo preukázané, že pôvod spojovacieho materiálu je v Čínskej ľudovej republike. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ celé dodatočné colné konanie prebieha spôsobom, kde OLAF vykonáva niekoľko ročné šetrenie bez aktívnej účasti dotknutých osôb, ktoré následne neboli ani oboznámené s jeho záverečnou správou, iba im bol zaslaný výpis vyprodukovaný colným orgánom bez možnosti vyvracať zistené závery, tvrdenia a rozpory, je tento spôsob konania colného orgánu v rozpore s právnymi predpismi a právom žalobcu na spravodlivý proces a ide o porušenie základného práva na obranu a obhajobu, a práva na vyjadrenie sa k podkladom a dôkazom. Žalobca má za to, že základné práva každej osoby sú v demokratickom a právnom štáte (členskom štáte EÚ) zaručené. Žalobca správu OLAF naďalej namieta z dôvodu jej

nezákonnosti, nepreukaznosti, nepreskúmateľnosti a nesprávnosti, hoci nebola žalobcovi predložená na vyjadrenie napriek výslovnej žiadosti žalobcu.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k úhrade trov odvolacieho konania vo výške 151,58 € spočívajúcom v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon 143,00 € a režijnom paušále 8,58 €.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech a rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Úlohou najvyššieho súdu bolo - na základe včas podaného odvolania žalovaného - preskúmať, či prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Zásada zákonnosti správneho konania vyplýva z ústavného princípu zákonnosti vyplývajúceho z čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Skutočnosť, že správne orgány majú povinnosť dbať na zachovávanie práv a právom chránených záujmov účastníkov konania a ďalších osôb, nie je v žiadnom rozpore s ich povinnosťou chrániť záujmy štátu. Vo vzťahu k zachovávaniu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania je síce záujem štátu nadradený, avšak nemôže to byť v zmysle toho, aby sa výnos ciel ako príjmov rozpočtu dosiahol na úkor nedodržania práva. Správne orgány majú povinnosť v správnom konaní dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy (a to hmotnoprávne ako aj procesné), ktoré sú podľa § 12 zákona č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov uverejnením vyhlásené v Zbierke zákonov.

Podľa § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, a ktorý má právo používať jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu, má právo v obciach vymedzených osobitným predpisom konať pred správnym orgánom v jazyku národnostnej menšiny. Správne orgány podľa prvej vety sú povinné mu zabezpečiť rovnaké možnosti na uplatnenie jeho práv.

(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu odvolací súd zistil skutkový stav ako bol opísaný v rozhodnutí, a preto ho najvyšší súd nebude opakovať a v celom rozsahu naň odkazuje.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolacích dôvodov, preskúmal procesné postupy a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu dane nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán nepostupoval správne, ak žalobcovi nebola poskytnutá časť správy OLAF v anglickej a slovenskej verzii vrátane časti príloh, ktoré sa týkajú výlučne obchodov žalobcu vrátane prekladov týchto príloh.

Nakoľko žalobca nemal k dispozícii záverečnú správu OLAF vrátane príloh, resp. časť tejto záverečnej správy vrátane príloh, ktoré by sa týkalo výlučne jeho osoby v anglickej verzii s prekladom do slovenskej verzie nebolo mu umožnené, aby sa v správnom konaní mohol brániť, resp. navrhovať ďalšie dôkazy. Bolo povinnosťou správnych orgánov, aby postupovali v súčinnosti so žalobcom ako účastníkom správneho konania tak, aby tá časť správy OLAF a vrátane tej časti príloh, ktoré sa týkajú

výlučne žalobcu v anglickej verzii a súčasne preloženú v slovenskom preklade tak, aby bola zachovaná dôvernosť a ochrana údajov iných subjektov a iných skutočností, ktoré správa OLAF obsahuje a zároveň, aby boli zachované práva žalobcu, ako účastníka správneho konania tak, aby bol zabezpečený spravodlivý proces a ochrana jeho práv a záujmov. Takýto postup by navyše nebol vôbec v rozpore s Nariadením Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 883/2013 z 11.09.2013 o vyšetrovaniach, vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), a to čl. 10 bod. 3., z ktorého vyplýva, že dotknuté inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry zabezpečia, aby sa dodržiavala dôvernosť vyšetrovaní vedených úradom, ako aj legitímne práva dotknutých osôb a aby sa v prípade začatia súdneho konania dodržali všetky vnútroštátne predpisy vzťahujúce sa na takéto konania, čo však v uvedenom prípade, vo vzťahu k účastníkovi konania, naplnené zo strany správnych orgánov oboch stupňov nebolo.

Navyše ako poukázal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd, že ani krajský súd nemal na preskúmanie veci k dispozícii časti príloh, najmä prílohy 10 a 11, na ktoré poukazoval na pojednávaní dňa 24.05.2016 správny orgán, tak aby obsah príloh predložených v správe OLAF v anglickej verzii, bol konfrontovaný so slovenskou verziou, a teda ani správny súd nemohol vyhodnotiť, či závery obsiahnuté v prílohách k správe OLAF jednoznačne pri všetkých posudzovaných JCD žalobcu, preukazujú dovoz tovaru z Číny cez Thajsko do Slovenskej republiky k žalobcovi, bez ďalšieho spracovania, a teda dôvodnosť dovyrubenia cla.

Ide o tak závažné procesné pochybenie správnych orgánov oboch stupňov, ktoré nebolo možné žiadnym spôsobom zo strany správnych orgánov konvalidovať, a preto najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Odvolačný súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že sú preukázané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia založené na porušení procesných práv účastníka konania v súvislosti poskytnutím podkladov pre rozhodnutie účastníkovi konania tak, aby sa tento mohol primeraným spôsobom brániť, resp. preukázať svoje tvrdenia. Za danej situácie má odvolací súd za to, že v novom konaní bude umožnené žalobcovi reálne využiť jeho procesné práva účastníka správneho konania, žalovaný sa riadne vysporiada a náležite odôvodní prípadné ďalšie namiatané skutočnosti uvádzané žalobcom.

Vzhľadom na to, že podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu nie je úlohou súdov pri preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne dodržiavanie procesného postupu a z toho plynúce riadne zistenie skutkového stavu, správne krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude správny orgán viazaný právnym názorom súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci. Úspešný žalobca si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil vo výške 151,58 € spočívajúcim v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon 143,00 € a režijnom paušále 8,58 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolačný súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Odvolačný súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý

bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.